

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

583. An possit seipsum assistere matrimonio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

2. Quis & idem in specie de Vicario Capitulari tenet Sbroz. loc. cit. n. 6. citans pro hoc Pavlin. de potest. Capit. sed. vac. p. 2. q. 10. n. 17. Fundatum illius est, quod dispensatio habeat se in star restitutionis in integrum; restitutio autem in integrum non delegetur ex generali mandato juxta L. l. l. f. de minor. Roland. cons. 2. in princ. vol. 2. qui dicat hanc esse communem opinionem. Item, quod in mandato generali Vicarii non veniant ea, quae sapient liberalitatem, ut Castren. cons. 248. Roland. loc. cit. quos citat Sbroz. adeo que nec dispensatio, utpote quae provenit ex speciali gratia & liberalitate. c. fin. de transact. Castren. loc. cit.

3. Sic itaque juxta hanc sententiam postremam non poterit dispensare Vicarius Capitularis in interstitiis sine speciali mandato Capituli, ut id docent Ventrigl. 10. 2. annot. 15. §. 1. n. 40. citans pro hoc Barbos. sum. Apost. decisi. v. Capit. sede vac. num. 14. Vulpe. in pr. c. 44. n. 14. Aldan. compend. can. resolut. tit. 3. n. 6. qui etiam referat sic decisum à S. Congr. E contra simpliciter & indifferenter hanc facultatem dispensandi in interstitiis spectare ad Vicarium Capitularem tradit Riccius. decis. 185. sub n. 2. apud Ventrigl. & Machadus apud Dian. p. 8. tr. 4. resol. 5.

3. Item juxta hanc sententiam non poterit Vicarius ille dispensare cum illegitimis ad Ordines minores, & simplex beneficium, nisi de speciali mandato Capituli, ut expressè docent Ventrigl. loc. cit. §. 2. n. 58. Dian. loc. cit. resol. 6. citans Meroll. Theol. mor. 10. 3. d. 7. c. 7. dub. 1. n. 34. Rodriq. in sum. tom. 1. c. 71. n. 5.

Quæstio 582. Quid possit Vicarius Capituli circa cognoscendas causas matrimoniales?

R Esp. De causis matrimonialibus posse cognoscere Vicarium Capitularem habentem omnimodam autoritatem (intellige, à Capitulo) ait Ventrigl. cit. §. 2. n. 3. 8. citans præter alios Dianam ubi ante resol. 22. & Barbos. jur. eccl. 1. 1. c. 32. n. 102. ubi tamen illi nihil de Vicario Capitulari, sed solum Capitulo. Porro per omniam odatam autoritatem intelligere videtur ab solutam potestatem quoad omnia, quæ Capitulum committere potest; adeo que etiam ad ea, quæ speciale mandatum requirunt. De quo tamen merito dubitari potest; dum nimis cognitio illa causarum matrimonialium (etsi ut dictum supra, ex sint de arduis; cum in iis agatur de statu hominis. Sbroz. lib. 2. q. 44. n. 4. citans præter alios Menoch. de arbit. l. 2. cap. 205. n. 7. & quæ sunt ardua, non transeat alia in Vicarium, etiam cum amplissima facultate constitutum. Sbroz. loc. cit. n. 5. ex Federic. de Senis cons. 302. &c.) egerat speciali mandato, cum spectet ad jurisdictionem ordinariam, sicut ex illis, quæ frequentius in administratione Episcopatus occurrit. Sic causas matrimoniales à Vicariis Episcoporum passim, ut videmus, cognosci comprehendique illas in generali mandato Vicariatus, expressè docet Cuchus Inst. de Episc. l. 2. tit. 6. n. 123. apud Sbrozium de off. Vicarii l. 2. q. 43. n. 4. qui & ipse hanc sententiam tenere haud obscurè dignoscitur, dum n. 5. de suo rationem hujus addit, dicens: nam ad cognoscendum causas matrimoniales duo in Judge reuiruntur, scilicet scientia Canonica, & quod habeat potestatem seu jurisdictionem

nem ordinariam, vel delegatam; Vicarius autem Episcopi hanc scientiam habere debet, & est Juxdex ordinarius; adeo que merito causas matrimoniales cognoscere potest. Quis & expressè hanc sententiam de Vicario Episcopi tenet idem Author l. 2. q. 44. n. 1. in fine, ubi pro hoc, quod iste Vicarius cognoscere possit, & terminare dictas causas sine speciali mandato Episcopi, citat Lambert. de jurep. l. 2. p. 3. q. 2. a. 3. Covar. l. 4. Epitom. c. 8. §. 12. n. 1. Præpos. & Abb. c. fin. de cognat. spirituali. &c. Ac denique hanc questionem concludit dicendo: ab hac sententia majorē numero authoritatum probata non recedo. Unde idipsum à fortiore dicendum videtur de Vicario Capitalati. Neque hic obstat, quod juxta Tridentinum dictum illarum causarum matrimonialium nullius alterius inferioris, quam Episcopi examini relinquatur: id enim, ut inquit Sbroz. cit. q. 43. n. 7. intelligendum non est de Vicariis, sed alius inferioribus Prelatis, juxta dicta à nobis supra, ubi an cognitione causarum illarum competit Capitulo. Vide plura etiam de his, ubi actum de Vicario generali Episcopi.

Quæstio 583. Num Vicarius Capituli per seipsum assistere possit matrimonio sine speciali mandato Capituli?

R Esp. de hoc vix dubitari posse, idque etiam si Sacerdos non sit; cum exercet ordinariam & episcopalē jurisdictionem, potestque delegare cuique alteri Sacerdoti non minus, quam Vicarius Generalis Episcopi hanc potestatem assistendi, sitque Ordinarii & Parochus Parochorum. Et sic expressè tradit Dana p. 8. tr. 8. resol. 49. ubi: sub nomine Ordinarii, qui & assistere, & assistendi licentiam dare potest, in Trident. sess. 24. c. 1. comprehenditur Capitulum sede vacante, & ejus Vicarius. Citat pro hoc Gurrier. de matrim. c. 66. n. 5. & 13. Pontium l. 5. c. 10. n. 4. Boff. c. 4. §. 21. Idem expressè tener Ventrigl. loc. cit. n. 43.

Quæstio 584. Quid possit Vicarius Capituli circa cognoscendas causas civiles, vel etiam feudales?

1. R Esp. ad primum: In generali commissione Vicariatus circa speciale mandatum cognoscere potest causas civiles. Sbroz. l. 2. q. 125. n. 1. loquens de Vicario Episcopi, ac citans Cardin. in Clem. l. n. 19. de off. Vicar. Bald. cons. 477. n. 6. Auffr. in addit. ad Tolosan. q. 148. Beroium. &c. Cum enim in Vicarium per commissionem officii Vicariatus generaliter ei factam transeat cognitione causarum. c. l. c. de off. Vicar. in 6. & ibi AA. cum ex eadem generali commissione Vicarius habeat administrationem in civilibus (quod non minus locum habet in Vicario Capituli, quam Episcopi) necessaria non est specialis concessionis quoad hoc expressio. Sbroz. loc. cit. n. 2. citans Rebuff. in pr. benef. tit. form. Vicar. Archep. n. 195. Quænam verò sint causæ civiles fori Episcopalis (& consequenter spectantes quoque ad Capitulum sede vacante, & cognoscenda per ejus Vicarium) recenset Cuch. in Inst. jur. can. de Episc. tit. 6. num. 122. apud Sbroz. loc. cit. n. 2.

2. Resp. ad secundum: Causas tamen feudorum